STAND DER MAAN.

12	Januarij	LAATSTE KWARTIER.
9	»	NIEUWE MAAN.
18	»	EERSTE KWARTIER.
25	»	VOLLE MAAN.

WATERGETIJEN.

			Hoog Water.	Laag Water.
22	WOENSDAG . . .	s morg.	3-52	av 4-16
23	DONDERDAG		4-30	5-00
24	VRIJDAG		5-22	5-40
25	ZATURDAG		6-00	6-19

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1834. WOENSDAG, DEN [illegible]sten JANUARIJ. N°. 7

PARAMARIBO.

ADVERTENTIËN.

TRANSPORTEN.

(2158) Den 30sten December 1833. F. J. N. HOEN, GEERTRUIDA PETRONELLA JULIAANS en JOHANNA MARIA CATHARINA JULIAANS, aan ELISABETH MARIA SOESMAN, van het Huis en Erf, aan de *Dominéstraat*, bekend onder L. D. N°. 276.

Den 9den Januarij 1834. G. C. HAMPE, aan J. ZAAL, van het Huis en Erf, op den hoek van de *Groote Dwars- en Hoogestraten*, bekend onder L. D. N°. 713.

Paramaribo den 19 Januarij 1834.

WENTHOLT,

Adj. Griffier.

WIJKMEESTEREN der Wijk L. B., brengen bij deze ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat zij, in opvolging der wet van 5/9 Maart 1828, op Maandag den 27sten dezer, eenen aanvang zullen maken, met de gewone jaarlijksche opneming van de Personen, in hunne Wijk woonachtig. Zij hebben alzoo de Eer, de Bewoners minzaam uittenoodigen, wel te willen mede werken, dat deze opneming met alle mogelijke naauwkeurigheid plaats vinden.

Paramaribo den 21 Januarij 1834.

L. D. J. VAN POMMEL.

J. J. DE MESQUITA.

(47398) Aan het DEPARTEMENT DER NIEUWE WEES-, KURATEELE- EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER DER KOLONIE *SURINAME*, zijn gedevolveerd de navolgende Boedels als:

Van EVERT SOESMAN, den 19den Januarij 1833, de vrije ELISABETH van VAN GELDEREN, den 28sten dito, L. H. THIELMEIJER, den 31sten dito, CHRISTIAAN JOHANNES PHILIBERTUS VAN DEN HEUVEL, den 1 Februarij dito, de vrije CHARLOTTE van JAN CASPER WOLFF WERNER, den 3 dito, JOHANNA HENRIETTA VAN SCHNAFSKI, in gemeenschap van Goederen getrouwd geweest met haren vooroverledenen Echtgenoot NICOLAAS HERMANUS MUIJSKEN, den 10den dito, HENDRIK DIJKMAN, den 18 dito, de vrije FRANCINA van JAN SEIJST, den 6 Maart dito, de vrije MARIANNA van HUIJSMAN, den 22 dito, de vrije TROMPÉ van SLUIJTER, den 24 dito; en de vrije FÉA van TINGIE van VAN SON, den 24 dito.

4de Advertentie.

Als voren: de Boedels van de vrije AMBA van de weduwe SOESMAN, den 1 April 1833, de vrije HERMINA van JAN WEIJNE, den 1 dito, MORDECHAIJ NAMIAS TORRES, den 10 dito, PIETER LORENZEN, den 15 dito, JAN PETRUS ROODENBEEK, den 20 dito, JOHANNA MARGARETHA VAN GENNEP, den 21 dito, J. B. ROBERTSON, den 23 dito, JAN VAN ENGELEN, den 30 dito, T. C. L. H. ARNZEN, den 30 dito, GERRIT OPPENOORDE, den 1 Mei dito, PAULUS ROMIJN, den 12 dito, de vrije CLAZINA van FRANCINA van DOESBURG, ook genaamd CLAZINA van BENT, den 35 dito, de vrije FLORIS WILLEM van NIEUW AMSTERDAM, den 2 Junij dito, MARIA ERDMUTHA ROTHE, laatst wedüwe JOHN EVANS, en de aan dezelve behoorende helft in de Plantaadje *Tijrol*, den 4 dito, JAN CORNELIS BREET, zich geschreven hebbende JAN BREET, den 13 dito, en de vrije MARTHA van BREET, gevonden in den Boedel JAN BREET, den 13 dito.

3de Advertentie.

Als voren: de Boedels HANNIBAL DE PARRA, den 12 Julij 1833, M. M. MACHIELSE, den 19 dito, PLANTINA VICTORINA SONCRIS echtgenoote van M. J. GELDERLIN den 20 dito, de vrije LOUIZA van ESTHER van VAN HEIJST, zich ook genoemd hebbende LOUIZA van ESTHER van VAN DAM, den 23 dito JOHAN GEORGE CHRISTOPH LÖDING, den 2 Augustus dito, RUDOLPH HENDRIK VAN HALM, den 10 dito, JOHAN GODLIEB AKKERMAN, den 12 dito, JACOBUS FREDRIK RENZ, den 14 dito, HENDRIK ISAAC VIEIRA, den 28 dito, en ESTHER BRANDON, wed. SAMUEL NUNES, den 4 September dito.

2de Advertentie.

Als voren: de Boedels van den zich geabsenteerd hebbenden BARTUS VAN EMDEN, den 29sten October 1833, ABIGAEL ISAAK JACOB D'ISAAK DE MEZA, den 6den November 1833, ANNA ELISABETH DE GROOT, wed. GERRIT GISIUS, den 7den November 1833, JACOB WILLEM STOCKELAAR VAN EYK, den 9den November 1833, JOHANNES EMILIUS VAN DEN HAM, den 11den November 1833, J. D. KLOUZEN, den 24sten December 1833, de helfte in de gemeenschappelijke Boedel wijle CHARLOTTE SCHREIBER, eerder weduwe EUGENE OTTEVAERE, en nagelaten Echtgenoot ANTON GERHARD BOHLAND, den 28sten December 1833, JOHN LOBO (overleden den 20sten Augustus 1833), den 31sten December 1833, HENDRIK DOMPIG, (overleden den 22sten Januarij 1833), den 31sten December 1833, en J. NAS. ENKHUIZEN (overleden den 13den Julij 1826), den 31sten December 1833.

1ste Advertentie.

En worden uit krachte van het XIV Artikel, der Instructie en Ordonnantie voor opgemelde Kamer geëmaneerd, alle diegenen, welke pretentien tot lasten van voormelden Boedels of Plantagien mogten hebben, alsmede die aan dezelve verschuldigd mogten zijn, aangemaand, om daarvan opgave en betaling te doen binnen den tijd van *een* Jaar na den dag dat de voorschrevene Boedels aan de Kamer zijn vervallen, op poene van verstoken te zijn van hun regt en actie tegen voormelde Kamer.

Paramaribo, 21 Januarij 1833.

De Scriba van de Commissie tot de zaken van opgemeld Departement,

R. GOLLENSTEDE.

(2915) Op authorisatie van de Commissie tot de Zaken der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen AMBTENAREN, provisioneel belast met het voorschreven Departement, aan J. P. L. ROOS en F. H. ROOS, overgeven den Boedel wijlen PAULUS FRANÇOIS van ROOS.

Paramaribo, den 21 Januarij 1834.

De Scriba van opgemelde Commissie,

R. GOLLENSTEDE.

(2916) Publieke Inschrijving ter *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, op:

10 balen Heele KOFFIJ,

van de Plantaadje *Lust en Rust*; zullende de inschrijvings billetten worden aangenomen tot op Donderdag den 23sten dezer, des voormiddags *elf* uren.

De Kooper zal *f* 1-10 voor de ledige zak moeten betalen.

De Scriba bij de Commissie tot de Zaken van opgemeld Departement,

R. GOLLENSTEDE.

(2958) AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer* dezer Kolonie, zullen op Maandag den 27sten dezer, des namiddags ten *vier* uren, ten Huize van den Heer A. G. BOHLAND, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen:

Diverse *MEUBELAIRE GOEDEREN* en *WINKELWAREN*; aankomende den gemeenschappelijken Boedel wijle CHARLOTTE SCHREIBER, eerder weduwe E. OTTEVAERE, en nagelaten Echtgenoot A. G. BOHLAND.

Paramaribo den 22 Januarij 1834.

C. A. FISCO.

2de Commies.

AANBESTEDING.

PARNASSYNS der *Nederlandsche Israëlitische Gemeente*, zullen tot den OPBOUW eener *NIEUWE SYNAGOGUE*, aan de minst inschrijvenden AANBESTEDEN, de levering van: *Vierkant Hout*, *Wane- en Kopie Planken en Platen*, *Hollandsche Deelen*, *Riggels en Latten*, *Steenen Kalk en Cement*, *Tigchels*, *Lijen*, *Platlood*, *Spijkers* en verdere *IJzer- en Verfwaren*; waarvan de lijst benevens de conditiën en voorwaarden, waarop de levering zal worden aanbesteed ter *visie* ligt, ten Huize van den *Trezorier* de Heer M. A. KEYSER, van heden af, tot den 5den Februarij aanstaande; zullende; aan de minst inschrijvenden, mits goedgekeurd wordende, de levering worden aanbesteed.

Paramaribo, den 20 Januarij 1834.

De Secretaris der bovengen. Gemeente,

J. E. SOESMAN.

(2889) A. MULLER, *Mechanicus*, zal *HEDEN AVOND*, eene DERDE VOORSTELLING geven, met zijne *MECHANISCHE INSTRUMENTEN*.

(2887) Men vraagd ten spoedigsten in Huur, *zes à acht* bekwame TIMMER-NEGERS, om op Plantaadje te werken.— Adres bij

C. L. G. LINCKERS.

PARAMARIBO, DEN 18 JANUARIJ 1834.

(2954) Heden ontvingen wij de droevige tijding dat Onze geliefde Zoon, Broeder en Behuwd - Broeder WILLIAM FERRIER, in den jeugdigen ouderdom van 19 Jaren en 4 Maanden, te *Schotland* op eene ongelukkige wijze is verdronken.

Gevende wij daarvan bij deze kennis aan Familie, Vrienden en Bekenden, en houden ons overtuigd van hunne deelneming in ons hartgrievend ongeluk, verlatende wij ons op God den Beschikker van ons lot, die ons de noodige troost zal schenken.

A. J. KENSWIL, mede voor mijne jonge Kinderen.
M. ABENDANON, geb. FERRIER.
H. S. ABENDANON.

(2917) De ondergeteekende heeft op heden, bij behoorlijke Procuratie, tot zijne *Generale Gemagtigden* aangesteld, de Heeren H. BIJLAART en G. S. DE VEER.

Paramaribo den 18 Januarij 1834.

J. D. G. GODET.

SCHEEPSTIJDINGEN.

Binnengekomen.

Den 14den deze, de Nd. Am. Brik *Levant*, Kapt. PETER SWENSON, van *Boston*, passagier: de Heer *P. Naber*.

Den 18den, de Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt GROVER, van Gloucester.

Idem, de Deensche Sloep *Caroline*, Kapt. T. GREEN, van Demerary, passagier: de Heer *Peter Cameron*.

Uitgeklaard.

Den 15den, de Zweedsche Sloep *Harrit*, Kapt P. D. COMMERE, naar Demerary.

Idem, de Schoener *Bucklebury*, Kapt T. GREGORY, naar Saramacca en het Opper district Nickerie.

Den 16den, het Schip *Anna en Louisa*, Kapt. J. K. DE JONG, naar Amsterdam; lading: 483 vaten Suiker, 20 balen heele Koffij, 49 balen schoone Katoen en 25 puncheons Rum.

Idem, het Schip *de Jonge Evert*, Kapt. J. J. KIERS, naar Amsterdam; lading: 210 vaten Suiker en 2 balen heele Koffij.

MENGELINGEN.

IETS OVER DEN WAREN MOED; GESCHETS IN HET VOORBEELD VAN SOCRATES, VERGELEKEN MET DAT VAN CATO.

Geene deugd is er, die den mensch meer versiert, die hem tot grooter en edeler daden kan opvoeren, dan moed; maar ook geene, in welker beoefening en beoordeeling doorgaans de schijn moeijelijker van het wezen der zaak kan onderscheiden worden.

Immers, hoe vaak wordt de eene daad geroemd, als ware zij een bewijs van moed, welke eigenlijk niets anders was, dan het uitvloeisel van eene oogenblikkelijke onberaden drift, of van roekelooze vermetelheid, van laakbare ligtzinnigheid, van ontembare woestheid, ja van onmenschelijke wreedheid.

De ware kenmerken van eene deugd, die niet zelden minder bestaat daar, waar zij algemeen verondersteld wordt, en dikwijls dáár aanwezig is, waar men ze niet vermoedt; van eene deugd, die den mensch tot eene trouwe gids verstrekt, in de onderscheidene, dikwijls zoo rampvolle, omstandigheden des levens hem eigene tegenspoeden grootmoedig en standvastig leert verduren, en hem tevens een weldoener, een redder doet worden voor anderen; zoodanig eene deugd wel te kennen, kan zeker niet anders dan als hoogstbelangrijk beschouwd worden.

Schetsen wij, volgens den leiddraad der geschiedenis, kortelijk de omstandigheden, waarin, en de wijze, waarop die mannen gestorven zijn, om daarna hunne handelwijze te toetsen aan de regels, die wij van den waren moed voorstellen, wie hunner het meest getoond heeft denzelven te bezitten.

ALCIBIADES, in zijne jeugd een der leerlingen van SOCRATES, van wien NEPOS ons verhaalt, dat hij een toonbeeld was van hetgeen de natuur, zoo in het voortreffelijke, als in het verachtelijke, kan daarstellen, vermits hij nu in verhevene deugden en hoedanigheden even zeer uitmuntte, als hij op andere tijden zich door dierlijken wellust en ongebondenheid bezoedelde, zoodanig, dat men zich verwonderde, hoe in een mensch zulk eene geheel tegenstrijdige natuur kon gevonden worden; ALCIBIADES was, door de jaloerschheid en ongestadigheid van het *Atheensche* volk, dat na zij overwinningen in hem niets meer zag dan een burger, die, door zijnen roem en groote bekwaamheden, voor de vrijheid van het volk gevaarlijk kon worden, van zijn bevelhebberschap ontzet, en hetzelve was in zijne plaats toevertrouwd geworden aan drie andere bevelhebbers, genaamd MENANDER, TIDEUS en ADIMANTUS.

Deze even verwaande als onkundige veldheeren, die de herhaalde raadgevingen van den nu vernederden en ambteloozen ALCIBIADES bespotteden, werden door den *Lacedemonischen* bevelhebber LYSANDER geslagen en verstrooid, en, toen deze zich met zijn overwinnend heir voor de poorten van *Athene* vertoonde, gaf de stad, die van hare verdedigers beroofd was, zich op genade aan hem over.

LYSANDER, die, volgens NEPOS, meer roem verkregen heeft door zijn geluk, dan door zijn geluk, dan door zijnen moed, en de overwinning, die hij behaalde, meer verschuldigd was aan de achteloosheid zijner vijanden, die zich in de velden verspreid en hunne schepen verlaten hadden, dan aan eigene bekwaamheid; LYSANDER, alzoo meester geworden zijnde van *Athene*, deed de *Atheners* deze overwinning op het pijnlijkst gevoelen; hij schafte de wetten af, veranderde hunnen regeringsvorm, slechte de sterkten der stad, en noodzaakte dat hoogmoedige volk, zoo trotsch op zijne vrijheid, om het hoofd te buigen onder de oppermagt van dertig landvoogden of tirannen, die hij aanstelde, alleen uit de zoodanigen, die hem blijken hadden gegeven van gehechtheid aan hem, en het volk, op zijnen wenk, als een wingewest van *Lacedemonië*, met een ijzeren schepter regeerden.

De heerschappij dezer tirannen was gekenmerkt door de gruwelijkste wreedheid. Ieder, die slechts vermoed werd zijn Vaderland te beminnen of hetzelve nuttig te kunnen zijn; ja ieder, die slechts eenige rijkdommen bezat, werd tot den dood veroordeeld en zijne goederen verbeurd verklaard. Deze veroordeelingen, neen! gruwelijke moorden, waren zoo menigvuldig, dat, volgens XENOPHON, gedurende deze tirannij, en dus in een tijdperk van slechts drie jaren, het zwaard en de giftbeker der beulen een derde meer *Atheners* sneuvelen deed, dan in al de bloedige veldslagen, gedurende tien jaren geleverd, gevallen waren.

In deze rampzaligen tijd leefde SOCRATES te *Athene*; SOCRATES, die men roemde als den deugdzaamsten en den wijsten man van zijnen leeftijd; SOCRATES, de grootste der *Grieksche* wijsgeeren, die de jongelingschap dagelijks onderwees in de leer, dat de deugd het hoogste goed is, en dat hij, die in de gunst der Godheid deelt, voor de magt der menschen niet behoeft te vreezen. Hoe zou de deugdzame man niet diep betreurd hebben het lot zijns ongelukkigen Vaderlands? Hoe zou hij onder zulk eene regering verschoond zijn gebleven? Hoe zou hij niet een der slagtoffers hebben moeten zijn, die de moordzucht dier dwingelanden vallen deed?

Het zij zoo, gelijk door sommigen beweerd is, dat SOCRATES, als leerende het bestaan van eenen waren God, en der jeugd die leere inprentende, niet ten onregte beschuldigd werd, de Godsdienst van den staat te ondermijnen, en als zoodanig, en uit dat oogpunt beschouwd, als burger, vooral naar de begrippen van dien tijd, niet onschuldig geacht kon worden aan de tegen hem ingebragte aanklagt. Dit zij zoo; maar, wat lieten de dwingelanden zich gelegen liggen aan het welzijn van den staat, wiens beste burgers zij dagelijks gruwelijk lieten vermoorden? Daarom kon alzoo, in goeden ernst, de beschuldiging niet gegrond wezen; dit kon haar slechts tot een voorwendsel verstrekken; alleen de vrees, dat zijne leer voor hunne afschuwelijke dwingelandij gevaarlijk konde worden, dit alleen was genoeg, om hem te doen sterven, en — hij werd gedoemd om den giftbeker te drinken!

SOCRATES, te midden van zijne vrienden en leerlingen, die hij onderwijst in de ware wijsbegeerte, als de beste gids om wel te leven en wel te sterven, en in de onsterfelijkheid der ziele, verwacht de volvoering van zijn vonnis met de grootste bedaardheid; hij spreekt den slaaf, die hem den beker brengt, minzaam aan, en zegt: »Mijn vriend! wat moet ik doen? want het is uwe taak, mij dit leeren?" — »Niets anders," zeide de man, »dan wandelen, als gij gedronken zult hebben, tot dat gij zwaarte in uwe beenen zult gevoelen, en dan te bed gaan leggen: het vergift zal van zelve werken." Vriendelijk, zonder eenig verwijt te doen aan de bewerkers van zijne ramp, neemt hij den drinkbeker uit de handen van den beul, die zich moest omkeeren, om zijne tranen te verbergen, en ledigt denzelven tot op den bodem.

Zijne leerlingen, die tot dusverre zoo veel kracht van geest behouden hadden, dat zij, ten minste voor het oog, hunne diepe smart konden verbergen, waren nu niet langer meester van zichzelven, en zij barstten uit in een' vloed van tranen en luid geklag. »Hoe!" zegt hij, »was het daarom, dat ik de vrouwen wegzond, om dergelijke misvoegzame tooneelen te ontgaan? Want ik heb hooren zeggen, dat men sterven moet met gelatenheid. Houd u dan rustig en betoon moed." Zoo sprak hij; hij, die alleen bedaard en kalm bleef, toen allen, met zijn lot bewogen, in tranen uitbarstten. Geene klagt kwam over zijne lippen; hij troostte zijne leerlingen, bevestigde alzoo zijne leer door eigen voorbeeld, en, zich verzekerd houdende van de onsterfelijkheid der ziele en de belooning der deugd, strekte hij zich op zijn sterfbed uit en gaf den geest!

(Het vervolg hierna.)

Ter Drukkerij van GEBROEDERS SERRES.